

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 26de Januar 1883.

De i Forordningen om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8de Juli 1840 §§ 43 og 44 givne Regler angaaende detaillerede Kasseeftersyn ere aldrig komne til Anvendelse med Hensyn til de offentlige og private Midler, der opkræves af eller i Embeds Medfør modtages af Netsbetjentene. Hjemmelen herfor maa søges i den allerhøieste Resolution af 1ste September 1841, hvorved det paa Grundlag af en Kongen forelagt Brevvevling imellem Kancelliet og Rentekammeret, hvorunder Kancelliet fastholdt, at de nævnte Bestemmelser ikke kunde komme til Anvendelse paa Netsbetjentene med Hensyn til de under Kancelliets Ressort hørende Oppebørslere, bifaldtes, at de befalede Kasseundersøgelser hos Magistrater og Byfogder samt Netsbetjente, forlaavidt disse Embedsmænd have Oppebørslere hørende under Rentekammerets Ressort, indskrænktes til de saakaldte summariske, der af Amtmændene ville være at foretage i Forbindelse med dem, de ville have at udføre med Hensyn til de under Kancelliets Ressort hørende Oppebørslere.

Foruden Amtmændenes summariske Kasseundersøgelser blev der dog tidligere faktisk fra Tid til anden af Chefen for det nuværende 1ste Revisions-Departement foretaget Kasseeftersyn hos Netsbetjentene, der dog tilbids ogsaa vare summariske, men ligesom det ikke af bemeldte Embedsmand erkjendtes, at der i saa Henseende paahvilede ham nogen Forpligtelse, saaledes har senere ved foregaaet Personskifte i det nævnte Embede Finantsministeriet underrettet Justitsministeriet om, at Forretningernes Omfang ikke tillod Revisionsdepartementet at foretage de nævnte det ikke paahvilende Eftersyn, og Kasseeftersynet hos Netsbetjentene er saaledes for Tiden ubetinget indskrænket til de summariske, der aarligt foretages af Amtmændene.

Det ligger nu i Sagens Natur, at en saadan summarisk Kasseundersøgelse, som ifølge ovennævnte Forordning af 8de Juli 1840 § 42 væsentlig indskrænker sig til en Undersøgelse af, om Kassebeholdningen stemmer med Kassebogens Udvisende, giver kun liden Garanti for, at Kassevæsenet er i Orden. Om man nu end tilbids har kunnet lade det bero herved under de tidligere Forhold, saa turde det dog nu, efterat ikke blot Sportlerne i Reglen helt ere bleven en Statsindtægt, men ogsaa Statskassen ved Lov om Dødsbøfiste af 3dte November 1874 § 92 er bleven ansvarlig for de ofte betydelige Midler, der betros de nævnte Embedsmænd i Egenstab af Stiftesforvaltere, være betænkeligt at opretholde den tidligere Tilstand.

Justitsministeriets Opmærksomhed har derfor allerede i længere Tid været henvendt paa, om der ikke kunde indrettes et Eftersyn, som ydede noget større Garanti for Statskassens Interesser.

Om en saadan indgaaende Undersøgelse og deraf flydende Sikkerhed som den, der f. Ex. findes i Kontrollen med Amtstueoppebørslere, kan der nu vel ikke være Tale. Dette flyder ligefrem af de paagjældende Embedsmænds Forretningsomraade under den nuværende Organisation, der henviser en stor Mængde heterogene og til ubestemte Tider samt i aldeles ubestemt Mængde faldende Indtægter til Modtagelse af en enkelt Embedsmand, hvem der ligeledes nødvendigvis maa tilkomme en stor Naadighed til at foretage Dispositioner over og Udbetalinger af det saaledes Modtagne. Hertil kommer, at Netsbetjentenes omfattende og forskjelligartede Embedsvirksomhed i saa mangfoldige andre Retninger ikke tilsteder, at man stiller altfor store Fordringer til deres Bogføring og Regnskabsvæsen.

Men hvorfor det heraf er en Følge, at man ikke tør vente, at Kasseeftersyn hos Netsbetjentene nogensinde skal give en saadan Sikkerhed som hos de Embedsmænd, der udelukkende ere Kassebetjente, og navnlig maa være paa det Rene med, at det er aldeles umuligt at staffe Sikkerhed imod systematisk Bedrageri, maa Justitsministeriet dog paa den anden Side mene, at der, navnlig naar der tillige med Hensyn til Netsbetjentenes Bogføring og Regnskabsvæsen træffes nogle Foranstaltninger, der ikke gaa ud over, hvad der med Rimelighed kan paalægges dem, vil kunne etableres et Eftersyn af langt mere betryggende Natur end det, som med Villighed kan forlanges af Amtmandens summariske Kasseeftersyn, og som, navnlig naar det foretages af en med Netsbetjentenes Forretninger og jærligt med deres Kasse- og Regnskabsvæsen nøie kjendt Mand, som kan anvende den fornødne Tid til en indgaaende Undersøgelse, kan afgive en betydelig Garanti, navnlig for, at den Orden og strenge Overholdelse